RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 63.149 van 20 november 1996
in de zaak A. 70.136/IV-15.915.

In zake : de b.v.b.a. HOLLANDSE PALING- EN VISHANDEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. VAN HOOREBEKE,
kantoor houdende te GENT,
Eedverbondkaai 65-66

tegen :

de stad IEPER.

D E R A A D V A N S T A T E, IVe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. HOLLANDSE PALING- EN VISHANDEL op 31 juli 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 3 juni 1996 van de gemeenteraad van de stad Ieper houdende aanpassing van het "algemeen politiereglement marktdagen en ambulante activiteiten";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 september 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. VAN HOOREBEKE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat H. BARON, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat, blijkens de termen van het verzoekschrift, de vordering gericht is tegen de met het bestreden reglement in het "algemeen politiereglement marktdagen en ambulante activiteiten" ingevoegde artikelen 5.3.3. en 5.3.4.; dat het voorwerp van de vordering derhalve moet beperkt worden tot die artikelen, luidend als volgt :

"Artikel 5.3.3
Het is verboden ambulante activiteiten uit te oefenen :
- Op de Grote Markt buiten de marktdagen.
- Op de vestingen zelf.
- Op minder dan 50 meter van de Menenpoort.

Artikel 5.3.4
Het is verboden ambulante activiteiten uit te oefenen door gebruik te maken van een vaste standplaats in alle bebouwde kommen van de stad Ieper.
Als vaste standplaats wordt beschouwd : een plaats op de openbare weg waar een ambulante handelaar door middel van een winkelwagen, marktkraam of andere inrichting gedurende een periode langer dan 15 minuten zijn activiteit uitoefent.
Na een periode van 15 minuten mag geen nieuwe standplaats worden ingenomen binnen een straal van 50 meter van de vorige standplaats en evenmin mag tweemaal eenzelfde plaats per dag bezet worden";

Overwegende dat die aangelegenheid voordien was geregeld door het gemeenteraadsbesluit van 5 februari 1996 (artikel 5.3.3., eerste lid), dat de uitoefening van een ambulante activiteit verbood :

"- In het stadsgedeelte, begrensd door de M. Haiglaan, Oude Vaartstraat, Poperingseweg, Capucienenstraat, Dikkebusseweg, Oudstrijderslaan, LeopoldIII laan Hoornwerk, de Menenpoort, de Kauwekijnstraat, de Lange Torhoutstraat, de Hoge Wieltjesgracht, de A. Massecheleinlaan en de M. Plumerlaan.
- Op de vestingen zelf.
- Op minder dan 50 meter van de Menenpoort.
- In de bebouwde kom van de deelgemeenten Boezinge, Brielen, Dikkebus, Elverdinge, Hollebeke, st-Jan, Vlamertinge, Voormezele, Zillebeke, Zuidschote";

Overwegende dat, daargelaten de vraag of de beslissing, in de mate dat zij bestreden wordt, de toestand van de verzoekende partij wel op enigerlei wijze nadelig beïnvloedt, zij wat betreft de voor de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing vereiste voorwaarde van het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert dat "dit nadeel kennelijk (is) en voor geen redelijk mens betwistbaar" doordat, wanneer zij een beslissing ten gronde moet afwachten en intussen "niet in Ieper kan aanwezig zijn met haar viswagen, het ondertussen moeilijk opgebouwd klantenbestand onherroepelijk zal verdwenen zijn", hetgeen "een weerslag (zal) hebben op de omzet (...) die moeilijk te becijferen valt maar in elk geval zeer groot zal zijn"; dat zij daaraan toevoegt dat de Raad van State in principe een financieel nadeel niet als een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel beschouwt, tenzij "dit financieel nadeel (winstderving) niet juist of onvoldoende precies kan worden vastgesteld waardoor een eventueel later ingestelde civielrechtelijke vordering geen kans op slagen heeft, juist om reden van het feit dat de omvang van de schade onmogelijk te bewijzen valt" en dat zij van oordeel is zich in dat geval te bevinden; dat zij ook nog aanvoert dat de

gevreesde ernstige winstderving een weerslag zal hebben op het personeelsbestand en dat "andere gemeenten en steden klaar zijn om via dergelijke reglementen de uitoefening van de ambulante handel onmogelijk te maken";

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat de verzoekende partij niet aanduidt "op welke wijze het bestreden besluit haar de ambulante handel onmogelijk maakt" en dat de "ernstige winstderving" waar de verzoekende partij naar verwijst alleen in uitzonderlijke omstandigheden als niet te herstellen kan worden aangenomen, terwijl de verzoekende partij geen enkel bewijs voorlegt aangaande de gevreesde winstderving en de mogelijke wijziging van het personeelsbestand; dat zij daaraan toevoegt dat de verzoekende partij zich niet kan beroepen op "mogelijke intenties van andere gemeenten of steden", hetgeen trouwens een zuivere hypothese is;

Overwegende dat de verzoekende partij geen enkel concreet gegeven aanbrengt dat de Raad van State toelaat aan te nemen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar aanleiding zal zijn tot winstderving; dat die gevreesde winstderving ook niet evident is, in acht genomen de omstandigheid dat het niet onmiddellijk duidelijk is op welke wijze de bestreden beslissing tot gevolg kan hebben dat haar cliëntenbestand vermindert; dat in de vrees dat andere gemeenten een gelijkaardige regeling van de ambulante handel op hun grondgebied zouden invoeren geen moeilijk te herstellen ernstig, want hypothetisch, nadeel kan worden onderkend;

Overwegende dat nu zij niet heeft aangetoond aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bloot te staan, de vordering van de verzoekende partij moet worden verworpen,

B E S L U I T :

<u>Enig artikel</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig november 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. BORRET.**